

LBRIS

We know
books

Vă prezentăm
DREAM BOOKS,

noua noastră colecție de romane de dragoste

Într-o formă nouă și atractivă, dorim să îți oferim cele mai bune titluri ale unor autori contemporani bine-cunoscuți, foarte iubiți de publicul din România – de la celebrele Nora Roberts, Sandra Brown sau Lucinda Riley, reginele literaturii pentru femei, la autori noi și foarte populari în rândul cititorilor mai tineri.

DREAM BOOKS, imprint al Editurii Litera, debutează cu titluri ce acoperă o gamă foarte largă de subiecte: de la pasiunile pline de romantism din secolele trecute, la iubiri care trebuie să înfrunte piedici aproape imposibil de trecut din vremuri tulburi și până la farmecul poveștilor din timpurile actuale, în care dragostea se poate naște în lumea virtuală atât de bine cunoscută generației Z.

De asemenea, îți dăm prilejul reîntâlnirii cu eroi și povești speciale, care ți-au oferit atât de multe clipe minunate de-a lungul unui deceniu în colecțiile Lira și Alma.

Dedicăm această colecție femeilor din diverse generații – și oferim totodată garanția că te poți desprinde de problemele de zi cu zi ori de câte ori ieși în mână o carte care te va face să visezi frumos!

SUSAN ELIZABETH PHILLIPS

UN LOC PENTRU INIMA TA

Traducere din limba engleză
ADELA CRĂCIUN

The logo for Dream Books features a stylized bird or wing shape to the left of the text "DREAM BOOKS".

DREAM
BOOKS

1

–Bodyguard! Ce naiba, ce-mi trebuie mie bodyguard!

Vârful placat cu argint al ciocatelor stacojii din piele de reptilă sclipi în clipa în care fostul fotbalist străbătu nervos covorul și își propti podurile palmelor pe biroul avocatului său.

Jack Aikens îi aruncă o privire precaută.

–Studioul Windmill este de altă părere.

–Întâmplarea face că puțin îmi pasă de părerea acestui studio. De parcă ar exista careva în sudul Californiei care să aibă vreo brumă de bun-simț. Bobby Tom se îndreptă de spate. Mă rog, s-or mai găsi și câțiva fermieri care să facă excepție, dar cam atât.

Își așază trupul deșirat într-un fotoliu de piele și își cățără picioarele cu gleznelor încrucișate pe birou.

Jack Aikens îl studie cu atenție pe omul care îi era cel mai important client. Vestimentația de astăzi a lui Bobby Tom era aproape conservatoare: pantaloni albi din pânză de in, o cămașă de mătase de culoarea lavandei, încălțat cu cizmele lui de cowboy stacojii din piele de reptilă și pe cap o pălărie de fetru gri Stetson. Fostul atacant nu se deplasa nicăieri fără pălărie Stetson. Unele iubite ale lui jurau că nici când făcea dragoste nu și-o dădea jos, dar lui Jack îi era greu să creadă așa ceva. În orice caz, Bobby Tom se mândrea că era texan, deși cariera lui de fotbalist îl obligase să-și petreacă ultimii zece ani aproape în totalitate la echipa Chicago.

Cu o înfățișare desprinsă de pe coperta unei reviste, un zâmbet năucitor și două inele impunătoare Super Bowl incrustate cu diamante, Bobby Tom Denton era întruchiparea fotbalistului profesionist de succes. Încă de la începutul carierei, publicul de televiziune îi îndrăgise stilul neaoș, dar cei care jucaseră împotriva lui nu se lăsaseră păcăliți de farmecul lui de băiat bun de la țară. Știau că Bobby Tom era inteligent, motivat

HRDIS

We know

și deopotrivă de dur. Fusesse nu doar cel mai interesant mijloc al ofensivei din NFL, ci și cel mai bun, iar când accidentarea de la genunchi petrecută în urmă cu cinci luni, la Super Bowlul din ianuarie, îl forțase să se retragă la 33 de ani, urmarea firească fusese că Hollywoodul își manifestase interesul de a-l propulsa drept cel mai nou erou al filmelor sale de acțiune și aventuri.

– Bobby Tom, e dreptul celor de la Windmill să fie îngrijorați. Ei sunt cei care te plătesc cu câteva milioane ca să joci în primul tău film.

– Eu sunt jucător de fotbal, nu vedetă de cinema!

– Începând din ianuarie, ești fost jucător de fotbal, îi atrase Jack atenția. Și tu ești cel care a decis să semneze contractul cu ei.

Bobby Tom își smulse pălăria, își trecu o mână prin părul blond și bogat, după care și-o puse la loc pe cap.

– Eram băut și nu știam încotro să-mi îndrept viața. Iar tu ar fi trebuit să știi că nu-i indicat să mă lași să iau decizii importante când sunt beat.

– Suntem prieteni de mulți ani și încă nu te-am văzut beat, așa că n-ai găsit scuza cea mai potrivită. Totodată, ești unul dintre cei mai inteligenți oameni de afaceri pe care i-am cunoscut, și e clar ca lumina zilei că nici nevoie de bani nu ai avut. Dacă nu voiai să semnezi contractul cu Windmill, nu-l semnai.

– Mda, bine, m-am răzgândit.

– Am pierdut șirul afacerilor în care ești implicat și nu știu să fi reziliat vreodată vreun contract. Chiar vrei să începi acum?

– Dar nici n-am zis c-aș vrea să rezilies contractul ăla afurisit.

Jack aranjă din nou două dosare și un tub cu tablete antiacid. Erau prieteni de zece ani, dar avea bănuiala că îl cunoștea pe Bobby Tom la fel de bine ca frizerul la care se tunde. În ciuda cordialității sale, fostul fotbalist era o persoană care ținea foarte mult la viața sa privată. Jack îi înțelegea această atitudine. Toți voiau câte o bucățică din Bobby Tom, iar sportivul învățase să se protejeze. După părerea lui Jack, nu se descurcase perfect de fiecare dată. Orice fost atlet, femeie bine făcută sau amic din orașul lui de baștină care avea o poveste de viață de împărțit ajunsese să îl considere pe Bobby Tom o pradă ușoară.

Jack rupse capătul hârtiei lucioase a tubului cu pastile pentru stomac.

– Hai că-s curios, știi ceva despre actorie?

– Știu pe naiba.

– Asta bănuiam și eu.

– De parcă ar conta. În genul ăsta de filme nu trebuie decât să știi să caștești și să dezbraci femeie. Ce naiba, asta știi să faci de la opt ani.

Era genul de comentariu clasic la Bobby Tom Denton, așa că Jack zâmbi. Indiferent de ce-i spunea clientul lui, trebuia să plece de la premisa

că Bobby Tom intenționa să aibă o carieră cinematografică încununată de succes. Din ce-l cunoștea el pe fostul fotbalist, acesta nu își asuma niciodată nimic din ce n-ar fi putut face bine, începând de la cumpărarea de terenuri până la parteneriatele de afaceri pe care le încheiase. Pe de altă parte, era cert că de data asta nu grăbea deloc.

Jack se lăsă pe spate în scaun.

– Am discutat cu Willow Craig de la Windmill acum câteva ore. Este o doamnă influentă și momentan nefericită, asta pentru că tu ai fost cel care a insistat să se filmeze în Tularosa.

– Le trebuia un orașel din Texas. Știi și tu cât de prost merge acolo economia, iar asta i-ar ajuta.

– Credeam că faci tot posibilul să stai o vreme departe de orașul tău natal, mai ales cu toată nebunia asta cu marele festival cu care vor să repună orașul pe picioare.

Bobby Tom tresări.

– Nu-mi aduce aminte.

– Realitatea este că va trebui să te duci până acolo. Windmill a trimis deja echipament și personal, dar dacă nu ești acolo n-au ce să filmeze.

– Le-am zis c-o să apar.

– Le-ai zis c-o să apari și la întâlnirile, și la probele de costume pe care le programaseră pentru tine în L.A. acum două săptămâni.

– Aia era treabă de gagici. Ce naiba, am o garderobă mai tare decât a oricărui alt jucător din NFL. La ce-mi mai trebuie haine?

Jack se lăsă păgubaș. Ca de obicei, Bobby Tom avea să facă exact ce voia. Cu toată amabilitatea sa de suprafață, texanul era încăpățânat ca un catâr și nu-i plăcea să fie împins de la spate.

Bobby Tom își retrase cizmele de pe birou și se ridică încet. Deși nu lăsa să se vadă, Jack știa că retragerea forțată îl devastase. Încă de când medicii îi spusese că nu va mai putea juca niciodată, Bobby Tom se dezlănțuise cu sălbăticia unui om aflat în pragul dezastrului financiar, nu a unei legende a sportului al cărei salariu de multe milioane de dolari de la Chicago Stars îi asigura doar o fracțiune din venitul net. Jack se întreba dacă chestia asta cu filmele nu era doar modul lui Bobby Tom de a-și petrece timpul până când își dădea seama ce avea să facă în continuare cu viața lui.

Bobby Tom se opri în ușă și își îndreptă ochii albaștri spre agentul său, cu acea privire hotărâtă care băgase spaima în toți atacanții din liga de fotbal.

– Ce-ar fi să-i cauți chiar acum pe cei de la Windmill să le zici să renunțe la ideea cu bodyguardul?

Deși cererea fusese rostită pe un ton moderat, Jack nu se lăsa păcălit. Bobby Tom știa întotdeauna exact ce voia și în general obținea lucrul respectiv.

–Mă tem că au trimis deja pe cineva. Dar nu e vorba de un bodyguard, ci de o escortă.

–Le-am spus că mă duc singur în Tularosa, iar dacă mă duc și apare vreun afurisit de bodyguard care-și închipuie că o să-mi spună ce să fac, sper să fie un tip vânjos, pentru că altfel o să-i imprim inițialele mele pe cocoasă.

Jack își coborî privirea spre carnetul dictando din fața lui și decise că nu era momentul potrivit să-i spună lui Bobby Tom că „tipul vânjos” pe care studiourile Windmill îl trimitea se numea Gracie Snow. Vârî carnetul sub un dosar, sperând din tot sufletul ca domnișoara Snow să aibă un posterior minunat, săni care să bage în boală orice mascul și instincte de piranha. Dacă nu, nu avea nici o șansă în fața lui Bobby Tom Denton.

Gracie Snow era în luna coafurii nefericite. În timp ce briza umedă a nopții de început de iulie îi aduse un cârlionț castaniu-roșcat în fața ochilor, se hotărî că nu avea nici un rost să aibă încredere într-un stilist pe nume Mister Ed. Nu era genul care să insiste pe partea negativă, așadar, în loc să se concentreze pe permanentul ei urât, încuie portiera mașinii închiriate și se îndreptă pe alea care ducea spre casa lui Bobby Tom Denton.

Pe alea șerpuită erau parcate șase mașini, iar în timp ce se apropia de structura netedă din lemn de cedru și sticlă cu priveliște spre lacul Michigan, muzica îi asurzi urechile. Era aproape nouă și jumătate, și ar fi vrut să fi amânat întâlnirea aceasta până a doua zi de dimineață, când ar fi fost mai odihnită și mai puțin nervoasă, dar nu își permitea acest lux. Trebuia să-i demonstreze lui Willow Craig că era perfect capabilă să se ocupe de prima ei responsabilitate reală.

Era o casă neobișnuită, joasă și extinsă, cu un acoperiș abrupt și ascuțit. Ușile lăcuite de la intrare aveau clante alungite de aluminiu care semănau cu două femururi. N-ar fi zis că structura era pe gustul ei, dar cu atât mai mult i se părea interesantă. Încercă să-și ignore fluturii din stomac, apăsă cu hotărâre pe sonerie și își trase sacoul celui mai bun costum bleumarin al ei, o chestie amorfă cu o linie a tivului nici scurtă, nici lungă, ci doar neelegantă. Ar fi vrut ca fusta să nu i se fi șifonat în timpul zborului de la Los Angeles pe aeroportul O'Hare din Chicago, dar niciodată nu se pricepuse să aibă grijă de haine. Uneori avea impresia că simțul estetic îi fusese deformat din cauză că crescuse înconjurată

de persoane în vârstă, pentru că întotdeauna adoptase o vestimentație demodată de cel puțin douăzeci de ani.

Apăsă din nou pe sonerie și i se păru că aude reverberația unui gong, dar muzica era atât de tare încât nu era sigură. Resimți o ușoară emoție în toate terminațiile nervoase. O petrecere pe cinste înăuntru.

Deși Gracie avea 30 de ani, nu fusese niciodată la o petrecere atât de extravagantă. Se întrebă dacă nu cumva se vizionau filme porno și se serveau porții de cocaină invitaților. Era aproape sigură că nu era de acord cu așa ceva, dar de vreme ce nu le testase pe nici una până acum, se gândi că era mai bine să nu aibă prejudecăți. La urma urmei, dacă tot voia să înceapă o viață nouă, de ce să nu fie deschisă la experiențe noi? Drogurile nu o tentau deloc, dar filme porno... Măcar cu coada ochiului să tragă.

Apăsă de două ori pe sonerie și își aranjă o altă șuviță răzleață înapoi în cocul ei franțuzesc. Sperase că noul ei permanent putea elimina necesitatea coafurii demodate, dar comode, pe care o adoptase în ultimii zece ani. Și-ar fi dorit ceva simplu și cu bucle care să o facă să se simtă o nouă femeie, iar permanentul rigid pe care i-l făcuse Mister Ed nu avea nici o legătură cu planurile ei. De ce uitase că în adolescență toate eforturile ei de a se înfrumuseța eșuaseră catastrofal? Stătuse câteva luni cu părul verde din cauza unei cantități prost calculate de peroxid și cu pielea jupuită și inflamată în urma unei reacții alergice la o cremă pentru pistrii. Încă îi mai răsunau în urechi hohotele de râs ale colegilor de liceu când ghemotoacele de șervetele pe care și le băgase în sutien își schimbaseră poziția în timp ce era ascultată la oră. Incidentul acela îi pusese capac și din acel moment își promisese că va da ascultare cuvintelor pe care directa ei mamă i le repetase încă de la șase ani: „Te tragi dintr-o familie în care femeile sunt casnice, Gracie Snow. Acceptă faptul că nu vei fi niciodată drăguță și o să fii mult mai fericită”.

Era de înălțime medie, nici destul de minionă ca să fie drăgălașă, nici destul de înaltă ca să fie mlădioasă. Deși nu avea pieptul plat ca o scândură, nu era deloc departe de această descriere. Ochii ei nu erau nici căprui cald, nici albastru scânteietor, ci de un gri greu de descris. Gura prea mare, bărbia prea proeminentă. Pentru tenul luminos care i se întrezărea printre pistrii presărați în jurul nasului sau pentru faptul că avea un nas micuț și drept nici nu se mai obosea să se simtă recunoscătoare. Prefera să se simtă recunoscătoare pentru darurile importante pe care Dumnezeu i le făcuse: inteligență, un simț al umorului ciudat și un interes de nestăvilit față de condiția umană. Își spusese că tăria de caracter era oricum mult mai importantă decât frumusețea și doar când era foarte abătută își dorea să fi dat la schimb un dram de integritate,

LIBRIS

We know
books

un strop de virtute și un pic de spirit organizatoric pentru un sutien cu o mărime mai mare.

Ușa se deschise în cele din urmă întrerupându-i gândurile și se trezi față în față cu unul dintre cei mai urâți oameni pe care îi văzuse vreodată – o matahală cu ceafă lată, chel și umeri largi. Îl privi cu interes în timp ce privirea lui alunecă peste costumul ei bleumarin, cămașa albă și simplă din poliester și pantofii negri extrem de practici.

–Da?

Își îndreptă umerii și își înălță o idee bărbia.

–Îl caut pe domnul Denton.

–În sfârșit. Fără nici un avertisment, o înșfăcă de braț și o trase înăuntru. Ți-ai adus și muzica?

Întrebarea o luă atât de tare prin surprindere, încât de-abia apucă să treacă în revistă holul: podea de gresie, o sculptură murală masivă din aluminiu și un bolovan de granit cu o cască de samurai pe el.

–Muzica?

–Uf, și doar i-am zis Stellei să aibă grijă să-ți aduci muzica. Nu contează. Am caseta lăsată de ultima fată.

–Caseta?

–Bobby Tom e în jacuzzi. Vrem să-i facem o surpriză, așa că stai aici până pregătesc tot ce trebuie. O să mergem împreună apoi.

După care dispăru după un paravan shoji glisant din dreapta ei. Rămase cu privirea în urma lui, cu emoții zvâcnind între panică și curiozitate. Era evident că o confundase cu altcineva, dar pentru că Bobby Tom Denton nu voia să vorbească la telefon cu nimeni de la studiourile Windmill, se întrebă dacă nu cumva putea să profite de această neînțelegere.

Vechea Gracie Snow ar fi așteptat răbdătoare reîntoarcerea bărbatului pentru a-i explica scopul vizitei, dar noua Gracie Snow tânjea după aventură, drept pentru care o porni după sunetul muzicii înfundate pe un coridor curbat.

Camerile pe care le străbătu nu semănau cu nimic din ce mai văzuse. Întotdeauna fusese o senzualistă în secret, și doar priveștiștea nu o mulțumea. O mâncau palmele să mângâie sculpturile așezate pe piedestaluri din fier oxidat și blocurile de granit care susțineau suprafețe cu forme neregulate pe post de mese și care semănau cu secțiuni tăiate din copaci preistorici. Voia să își plimbe degetele de-a lungul peretilor, unii fiind lăcuiți într-o nuanță de gri palid, iar alții cu fâșii lungi de piele decolorate în tonurile cenușii umane. Canapelele joase și adâncite tapitate cu pânze pictate și imprimeu de zebra i se păreau atractive, iar mirosul de lemn de eucalipt emanat din urnele străvechi îi ațâța nările.

Amestecat cu eucaliptul depistă și un iz de clor. Ocoli un aranjament masiv de bolovani care se revărsau artistic din perete și făcu ochii mari. Coridorul se deschidea într-o grotă luxuoasă, ale cărei ziduri era construite din straturi glisante de sticlă jivrată care urcau până pe acoperiș. Palmieri maturi, tije de bambus și alte plante exotice creșteau din straturile asimetriche decupate în lespezile de marmură neagră, dând grotei un aspect tropical, dar și preistoric. Plăcile negre cu forme neregulate ale piscinei lăsaus impresia unui elesteu ascuns în care s-ar fi bălăcit dinozaurii. Chiar și șezlongurile minimaliste și mesele dintr-o bucată confecționate din bolovani șlefuiți se armonizau în atmosfera naturală.

Decorurile păreau preistorice, dar invitații erau cât se poate de moderni. Grupul amestecat cuprindea probabil trezeci de persoane. Toate femeile erau tinere și frumoase, iar bărbații, albi și negri, aveau mușchi proeminenți și cefe late. Despre fotbalisti nu știa decât că aveau reputații grețose, iar când observă bikinii minusculi purtați de majoritatea femeilor, nu-și putu reprima o fărâmbă de speranță că tocmai era pe cale să înceapă un fel de orgie. N-ar fi participat niciodată la așa ceva – presupunând că cineva i-ar fi cerut-o –, dar i s-ar fi părut interesant să observe de pe margine.

Niște chiuituri stridente de femei îi atraseră atenția către bazinul cu apă caldă și spumă înconjurat de niște bolovani amplasați pe o platformă ridicată lângă geamuri. Patru femei se zbenguiau printre balonașele de săpun, iar Gracie resimți atât invidie, cât și admirație pentru sânii lor scilpitori și bronzăți care se bălăngăneau în sutienele lor de dimensiuni reduse. Apoi privirea ei alunecă în spatele femeilor, spre bărbatul singur de pe platformă și încremeni în sinea ei.

Îl recunoscu imediat din fotografii. Stătea lângă jacuzzi precum un sultan care își supraveghează haremul, iar în timp ce îl privi, cele mai ascunse și secrete fantezii sexuale ale ei prinseră viață. Acesta era Bobby Tom Denton. Maică-măiculiță!

Era întruchiparea tuturor bărbaților la care visase vreodată; a tuturor liceenilor care o ignoraseră, a tuturor tinerilor care nu îi reținuseră niciodată numele, a tuturor profesioniștilor care îi complimentaseră gândirea logică, dar nu îi ceruseră niciodată să iasă cu ei. Era acea creatură supraomenească strălucitoare trimisă pe pământ de un Dumnezeu pervers pentru ca femeile plate ca ea să nu uite că unele lucruri erau intangibile.

Știa din fotografiile pe care le văzuse că sub Stetsonul lui se ascundea o claije de păr blond, iar borul umbrea doi ochi albaștri ca noaptea. Spre deosebire de pomeții ei, ai lui păreau cizelați de un sculptor renașcentist. Avea un nas vîguros și drept, un maxilar hotărât și o gură care ar fi trebuit însoțită de o etichetă de avertizare. Era absolut și din toate punctele

LBDS | We know
back

de vedere masculin, iar în timp ce îl privea simți aceeași senzație arzătoare ca în serile calde de vară când se întindea în iarbă și se uita la stele. Strălucea la fel de tare și era la fel de intangibil ca ele.

Purta o pălărie neagră asortată cu ciocate lungi din piele de șarpe și un halat din velur decorat cu fulgere roșii și verzi. Într-o mână ținea o sticlă maro de bere, iar din țigara de foi strânsă în colțul gurii ieșeau rotocoale de fum. Pielea dintre marginea cizmelor de cowboy și tivul halatului era goală, dezvăluindu-i coapsele musculoase, și Gracie simți că i se usucă gura când îi trecu prin minte că s-ar fi putut să nu mai aibă nimic pe el.

– Hei! Ți-am spus să mă aștepți la ușă.

Sări cât colo când bărbatul solid care îi dăduse drumul în casă apăru în spatele ei cu un player portabil în mână.

– Stella mi-a zis că ești foarte frumoasă, dar îi zisesem că vreau o blondă. O privi neîncrezător. Lui Bobby Tom îi plac blondele. Pe sub perucă ești blondă?

Mâna îi zbură la cocul franțuzesc.

– De fapt...

– Îmi place costumația asta de bibliotecară, dar va trebui să te fardezi mai mult. Lui Bobby Tom îi plac femeile fardate.

„Și cu sâni“, se gândi ea, aruncându-și din nou privirea spre platformă. Lui Bobby Tom îi plăcea ca femeile să aibă sâni foarte mari.

Își reîndreptă privirea spre player, încercând să priceapă detaliile neînțelegerii dintre ei. Dădu să prezinte o explicație plauzibilă, când bărbatul începu să se scarpine pe piept.

– Ți-a zis Stella că vrem ceva mai deosebit, ținând cont că în ultimul timp e foarte deprimat din cauza retragerii? A început chiar să zică c-ar pleca din Chicago ca să locuiască permanent în Texas. M-am gândit împreună cu băieții că poate așa o să-l înveselim. Lui Bobby Tom îi plac stripteuzele.

Stripteuzele! Degetele lui Gracie se crispară în jurul perlelor false.

– Of, Doamne! Ar fi bine să explic...

– La un moment dat am crezut că o să se însoare cu o stripteuză, numai că ea n-a trecut testul lui despre fotbal. Clătină din cap. Încă nu-mi vine să cred că cel mai mare mijlocăș s-a lăsat definitiv de fotbal pentru Hollywood. Fir-ar să fie de genunchi!

Părea că vorbește mai degrabă singur decât cu ea, așa că Gracie nu-i răspunse.

În schimb, încercă să se obișnuiască cu ideea incredibilă că acest bărbat o confundase pe ea – ultima virgină de 30 de ani de pe pământ – cu o stripteuză!

Jenant.

Îngrozitor.

Palpitant!

Și de data asta o privi cu un ochi critic.

– Ultima trimisă de Stella a venit îmbrăcată în călugăriță. Lui Bobby Tom îi place să râdă zdravăn. Numai că era mult mai fardată. Lui Bobby Tom îi plac femeile fardate. Du-te mai bine și aranjează-te.

Deja această neînțelegere durase prea mult, așa că își drese vocea.

– Din păcate, domnule...

– Bruno. Bruno Metucci. Am jucat la Stars pe vremuri, când la conducere era Bert Somerville. Dar sigur, n-am fost niciodată așa de bun ca Bobby Tom.

– Am înțeles. Mda, chestia este că...

Cavalcada de țipete ascuțite de femei care erupse din jacuzzi îi distrase atenția. Își ridică privirea și îl văzu pe Bobby Tom uitându-se cu indulgență la femeile care se distrau la picioarele lui, în fundal cu luminile lacului Michigan lucind în geam. Preț de o clipă avu impresia că plutea în spațiu, un cowboy cosmic cu pălărie Stetson, ciocate și halat, un bărbat care nu era guvernat de aceleași reguli ale gravitației care pe toți ceilalți muritori de rând îi țineau legați de pământ. Părea că la cizme are niște pinteni invizibili, pinteni care se roteau cu o viteză supersonică, ce lansau rotocoale uriașe de scânteie ce iluminau orice făcea, transformându-l în ceva absolut nemaivăzut.

Una dintre femei se ridică din spuma din jacuzzi.

– Bobby Tom, ai zis că-mi dai o șansă cu testul.

Vorbise tare, iar din rândurile invitaților se înălțară urale de încurajare. Grupul se întoarse la unison către platformă în așteptarea răspunsului lui.

Bobby Tom, cu trabucul și cu berea într-o mână, își băgă cealaltă mână în buzunarul halatului și o privi cu îngrijorare.

– Julie, scumpo, ești sigură că ești pregătită? Știi că nu ai decât două șanse, iar data trecută ai greșit când te-am întrebat de recordul de alergare al lui Eric Dickerson cu o sută de metri.

– Sunt sigură. Am studiat din greu.

Julie părea desprinsă de pe coperta revistei *Sports Illustrated*, numărul despre costume de baie.

Se extrase din apă, cu părul blond în șuvițe ca niște panglici galbui peste umeri. Se așeză pe marginea bazinului, dezvăluind un costum de baie alcătuit din trei triunghiulețe turcoaz prinse cu un șnur galben aprins. Gracie știa că multe dintre cunoștințele ei ar fi condamnat un costum atât de revelator, dar fiindcă ea credea cu tărie că fiecare femeie ar trebui să-și pună în valoare calitățile, Gracie se gândi că arăta minunat.

LRDIS

We know
books

Cineva dădu muzica mai încet. Bobby Tom se așează pe unul dintre bolovani și-și petrecu una dintre cizmele de cowboy peste genunchiul gol.

– Atunci vino aici și dă-mi un pupic ca să ai noroc. Și să nu mă dezamăgești și de data asta. Tocmai m-am hotărât să te iau de nevastă.

În timp ce Julie se conforma, Gracie se uită întrebător spre Bruno.

– Le dă chestionare despre fotbal?

– Bineînțeles. Fotbalul e viața lui Bobby Tom. Nu crede în divorț și știe că nu ar putea fi niciodată fericit cu o femeie care nu înțelege acest sport.

Gracie încercă să absoarbă această informație în timp ce Bobby Tom o sărută pe Julie, apoi o bătu ușor peste posteriorul ud și o trimise înapoi la locul ei de pe marginea căzii de jacuzzi. Invitații se strânseră în apropierea platformei pentru a vedea mai bine. Gracie profită de faptul că Bruno era și el atent la vânzoleală ca să se urce pe una dintre treptele din spatele ei, astfel încât să nu rateze nimic.

Bobby Tom lăsă țigara de foi într-o scrumieră solidă de onix.

– Bine, scumpa. Hai să începem cu fundașii. Spune-mi, dintre Terry Bradshaw, Len Dawson și Bob Griese, care a avut cel mai mare procentaj de reușite? Să observi că ți-am pus o întrebare ușoară. Nu vreau să-mi spui care a fost procentajul, ci doar care a avut procentajul cel mai mare.

Julie își aruncă părul ud peste umăr și îi zâmbi încrezătoare.

– Len Dawson.

– Foarte bine.

Luminile de pe suprafața bazinului se reflectară pe chipul lui, făcându-l vizibil pe sub borul pălăriei Stetson. Deși Gracie nu era la distanța optimă, i se păru totuși că detectează o sclipire de amuzament în ochii lui albastru-închis. Fiind întotdeauna foarte intrigată de natura umană, deveni și mai curioasă să vadă ce punea la cale.

– Acum hai să vedem dacă ți-ai lămurit neclaritățile de la primul test. Gândește-te la anul 1985 și spune-mi cine a fost cel mai bun alergător din NFC.

– Ușor. Marcus Allen.

– De la AFC?

– Curt... Nu! Gerald Riggs.

Bobby Tom își duse mâna la inimă.

– Pfui, era să fac infarct. Bine, acum zi-mi cine a marcat gol de la cea mai mare distanță într-un meci de Super Bowl?

– 1970. Jan Stenerud. Super Bowl IV.

Bobby se uită de jur împrejur la ceilalți.

– Sunt singurul care aude clopote de nuntă?

Tertipurile acestea o făcură pe Gracie să zâmbească în timp ce se aplecă spre Bruno ca să-i șoptească în ureche:

– Nu-i cam degradant?

– Dacă câștigă, nu. Ai idee de cât valorează Bobby Tom?

Bănuia că destul de mult. Ascultă încă două întrebări la care Julie știu răspunsul. În afară de faptul că era foarte frumoasă, blonda știa și tot felul de lucruri, dar Gracie avu senzația pregnantă că nu era nici pe departe suficient de inteligentă ca să-i fie alături lui Bobby Tom Denton.

Șopti iar la urechea lui Bruno:

– Tinerele acestea chiar își închipuie că el vorbește serios?

– Dar e foarte serios. Altfel de ce crezi că un bărbat căruia îi plac femeile atât de mult nu s-a însurat niciodată?

– Poate că e gay, sugeră ea, doar de dragul conversației.

Sprâncenele zburlete ale lui Bruno se cățărară brusc pe frunte și imediat începu să bombăne.

– Gay! Bobby Tom Denton? Rahat, a împușcat mai multe căprioare decât orice vânător profesionist. Fetițo, să nu care cumva să te audă e-ai zis așa ceva. S-ar putea să... Mă rog, nici nu vreau să-mi închipui ce-ar face.

Gracie nu crezuse niciodată că un bărbat care era heterosexual convins se putea simți amenințat de homosexualitate, dar de vreme ce nu era deloc expertă în comportamentul bărbătesc, poate greșea pe undeva.

Julie răspunse la o întrebare despre un anume Walter Payton și la alta despre Pittsburgh Steelers. Bobby Tom se ridică de pe scaun și începu să se plimbe de-a lungul marginii din spate a platformei ca și cum ar fi fost adâncit în gânduri, ipostază pe care Gracie nu o crezu adevărată nici o secundă.

– Bine, scumpa, acum concentrează-te. Te mai desparte o singură întrebare de altar și deja am început să mă gândesc ce copii frumoși o să avem împreună. N-am mai simțit atât de multă presiune de la primul meu Super Bowl. Te concentrezi?

Pe fruntea perfectă a Juliei apărură câteva cute.

– Mă concentrez.

– Bine, iubire, să nu mă dezamăgești. Duse berea la buze, o dădu peste cap, apoi lăsă sticla jos. Toată lumea știe că stâlpii butului trebuie să aibă 5 metri înălțime și 15 centimetri grosime. Traversa de sus...

– La trei metri de pământ! strigă Julie.

– Vai, dragă, te respect prea mult ca să-ți insult inteligența cu o întrebare atât de ușoară. Așteaptă să termin, că altfel te penalizez cu încă o întrebare.

Fata făcu o mutră atât de chinuită, încât Gracie o compătimi sincer.

IBDIS

We know
books

Bobby Tom își încruciașă brațele peste piept.

– Partea de sus a traversei este la trei metri de pământ. Stâlpii verticali trebuie să aibă o înălțime de cel puțin nouă metri deasupra traversei. Acum urmează și întrebarea, scumpo, iar înainte de a răspunde, să te gândești că suflul meu se află în mâinile tale. Gracie așteptă cu emoție urmarea. Pentru a deveni doamna Bobby Tom Denton, spune-mi dimensiunile exacte ale panglicii agățate în vârful fiecărui stâlp.

Julie țâșni de pe marginea jacuzziului.

– Știu răspunsul, Bobby Tom! Îl știu.

Bobby Tom încremeni.

– Îl știi?

De pe buzele lui Gracie evadă un chicot discret. Avea să se facă dreptate dacă Julie știa răspunsul.

– 10 centimetri pe 1,5 metri!

Bobby Tom își trase un pumn în piept.

– Au, baby! Tocmai mi-ai smuls inima și ai călcat-o în picioare.

Chipul lui Julie se boți.

– Are 10 centimetri pe 1,2 metri. Unu virgulă doi metri, dulceață. Ai fost la doar treizeci de centimetri de binecuvântarea eternă a căsniciei. Nici nu știu când am mai fost atât de trist ca acum.

Gracie se uită cum o ia pe Julie în brațe și o sărută zdravăn. Probabil că bărbatul acesta era cel mai ostentativ șovinist rămas în America de Nord, dar în același timp îi admira îndrăzneala. Îi urmări fascinată brațul, bronzat și extrem de bine făcut, curbat peste forma sferică a bombeului lucios al Juliei. Mușchii posteriorului ei se încordară automat și inconștient.

Invitații începură să se împrăstie, iar câțiva dintre bărbați urcară pe platformă pentru a o consola pe frumoasa pierzătoare.

– Hai să mergem.

Bruno o luă pe Gracie de brat, care nu mai apucă să protesteze, că o și împinse în fața lui.

Panicată, se opri. De la o simplă neînțelegere, situația începea să scape de sub control, așa că se întoarse grăbită spre el.

– Bruno, trebuie să discutăm ceva. E chiar amuzant, serios, și...

– Hei, Bruno!

Un alt individ solid, un roșcat de data asta, veni lângă ei. O măsură pe Gracie din priviri și îi aruncă o privire critică lui Bruno.

– Nu e fardată suficient. Știi că lui Bobby Tom îi place ca femeile să fie fardate. Și sper că pe sub perucă e blondă. Și că are și sâni. Sacoul e așa de lălău că nu-mi dau seama. Ai țâțe, păpușă?

Gracie nu știa ce o șoca mai tare, că fusese întrebată dacă are sâni sau că fusese apelată cu „păpușă”. Momentan nu putu articula nici un sunet.

– Bruno, pe cine ai acolo?

Simți un bolovan în stomac când auzi vocea lui Bobby Tom. Venise pe marginea platformei jacuzziului și o privea cu mare interes și parcă și cu o expresie speculativă.

Bruno bătu ușor cu palma playerul.

– M-am gândit cu băieții să-ți facem o surpriză cu ceva distracție.

Gracie se uită cu o groază din ce în ce mai mare cum pe fața lui Bobby Tom se lăți un rânjel care îi scoase la vedere un șir de dinți albi și drepti. Privirea lui se intersectă cu a ei, iar ea simți că este pe o bandă rulantă care se mișcă prea repede.

– Vino aici, drăguță, să te vadă bătrânul Bobby Tom înainte de a te apuca de treabă.

Accentul lui texan i se mulă pe corp și îi dădu complet peste cap butonul-simț, motiv pentru care rosti primul lucru care îi veni în minte:

– Eu... ăă... trebuie să mă mai fardez.

– Lasă asta acum.

Îi scăpă un icnet de exasperare când Bruno o împinse să o ia în față. Nu apucă să se retragă, că palma uriașă a lui Bobby Tom o strânse de încheietură. Confuză, se uită în jos spre degetele lungi și subțiri care cu doar câteva clipe înainte se pliaseră pe fundul lui Julie, iar acum o trăgeau lângă el pe platformă.

– Haide să faceți loc doamnei, fetelor.

Alarmată, se uită spre femeile care ieșeau din jacuzzi ca să se uite la ea. Încercă să explice:

– Doamnule Denton, vreau să-ți spun cine...

Bruno apăsă pe butonul playerului, iar vocea ei fu acoperită complet de muzica hârăită din *The Stripper*. Bărbații începură să ovaționeze și să fluiera. Bobby Tom îi făcu cu ochiul de încurajare, îi dădu drumul, după care se duse să se așeze pe un bolovan ca să vadă spectacolul.

Obrazii îi luară foc. Stătea singură în mijlocul platformei jacuzziului și toți cei prezenți se holbau la ea. Toate speciemenle acelea perfecte așteptau ca imperfecta Gracie Snow să facă striptease!

– Hai, fată!

– Nu fi timidă!

– Arată-ne tot ce știi, scumpo!

Unii dintre bărbați scoteau sunete animalice, iar unele femei își băgară degetele în gură ca să fluiera. Gracie se uită neputincioasă la ei. Începură să râdă, așa cum răserseră și colegii în a zecea la ora de engleză când i se strâmbaseră ghemotoacele de șervețel din sutien.